

ผลของอุณหภูมิอบแห้งโดยเทคนิคฟลูอิดไดร์ช์เซชันในการควบคุมผีเสื้อข้าวเปลือก
Effect of Drying Temperature by Fluidization Technique for Angoumois Grain Moth Controlling

ชัยวัฒน์ รัตนเมชัยสกุล^{1*} และ นิตยา จันก้า²
 Chaiwat Rattanamechaikul^{1*} and Nittaya Junka²

Abstract

This research work was focally aimed to study the Angoumois grain moth controlling by high temperature drying-fluidization technique. The paddy, Pathumthani 80 variety, without insecticide injection, thoroughly period of cultivation, obtained from the Rice Research Institute in Pathumthani province, Thailand, was used in this study. After harvesting, the paddy was packed with 2 kg per polypropylene woven bag and kept in ambient temperature storage for 42 days. At the end of that time storage, the number of Angoumois grain moth had in a range of 27.7 to 34.3 moths per kg dry mass of paddy. Then, the paddy with initial moisture content of 33.3% (d.b.) was dried by hot air (HA) fluidized bed dryer, which its system consists of a cylindrical drying chamber with diameter of 20 cm and height 100 cm, a 12 kW electrical heater, and a 1.5 kW backward-curved blade centrifugal fan, at the temperatures of 100, 130 and 150°C. The control paddy was dried by ventilation method for 3 days at the time between 08.00 to 16.00 hours, average ambient air temperature and relative humidity of 32.1°C and 58.5%, to final moisture content of 11.0 to 14.0% (d.b.). The results showed that number of moth of control paddy obviously increased with increasing the storage time; it had a maximum number of 204.7 moths per bag at storage time of 3 months (analyzed every month). Drying by HA at 100, 130 and 150°C could not eradicate the moth per kg dry mass of paddy. However, drying by HA at 150°C for 2.5 min was the most effective condition to control the moth during storage.

Keywords: paddy, drying, angoumois grain moth

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมแมลงผีเสื้อข้าวเปลือกโดยใช้การอบแห้งอุณหภูมิสูงด้วยเทคนิคฟลูอิดไดร์ช์เซชัน ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 80 ปลูกโดยไม่ใช้ยาฆ่าแมลงจากศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานีถูกใช้ในการทดลอง ภายหลังจากการเก็บ เกี่ยว ข้าวเปลือกถูกบรรจุในถุงพลาสติกสามถุงละ 2 กิโลกรัมและเก็บรักษาที่อุณหภูมิบรรยายกาศนาน 42 วัน ที่ระยะเวลาของ การเก็บรักษาดังกล่าวมีจำนวนผีเสื้อข้าวเปลือกจำนวน 27.7 ถึง 34.3 ตัวต่อกิโลกรัมแห้งของข้าวเปลือก จากนั้นนำข้าวเปลือก ที่มีความชื้นเริ่มต้นที่ 33.3% (d.b.) มาอบแห้งด้วยเครื่องอบแห้งแบบฟลูอิดร์เบด ซึ่งประกอบไปด้วยห้องอบแห้งรูป ทรงกระบอกทำด้วยสแตนเลส มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 20 cm สูง 100 cm ให้ความร้อนโดยใช้ชุดความร้อน ขนาด 12 kW พัดลมที่ใช้เป็นแบบหมุนเหวี่ยง มีมอเตอร์ขนาด 1.5 kW เป็นตัวขับเคลื่อน ข้าวเปลือกถูกอบแห้งที่อุณหภูมิ 100, 130 และ 150 องศาเซลเซียส ขณะที่ข้าวเปลือกควบคุมถูกลดความชื้นด้วยอากาศแวดล้อมเป็นระยะเวลา 3 วัน ในช่วง 08.00 ถึง 16.00 นาฬิกา อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศจะถูกตั้งค่าอยู่ที่ 32.1°C และ 58.5% จนข้าวเปลือกมีความชื้นสุดท้ายลดลงเหลือ 11.0 ถึง 14.0% (d.b.) ผลการศึกษาพบว่า จำนวนผีเสื้อข้าวเปลือกของข้าวเปลือกควบคุม มีการเพิ่มขึ้นจำนวนมากที่สุด เท่ากับ 204.7 ตัวต่อกิโลกรัมแห้งของข้าวเปลือก ที่ระยะเวลาการเก็บรักษานาน 3 เดือน (ทำการวิเคราะห์ทุกเดือน) การอบแห้ง ด้วยอากาศร้อนที่อุณหภูมิ 100, 130 และ 150 องศาเซลเซียส ไม่สามารถกำจัดผีเสื้อข้าวเปลือกได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การ อบแห้งที่อุณหภูมิ 150°C นาน 2.5 นาที มีประสิทธิภาพในการควบคุมผีเสื้อข้าวเปลือกในระหว่างการเก็บรักษาได้มากที่สุด

คำสำคัญ: ข้าวเปลือก, การอบแห้ง, ผีเสื้อข้าวเปลือก

¹สาขาวิชาศึกกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพร 86160

¹Department of Engineering, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Prince of Chumphon Campus, Chumphon 86160

²สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏปทุม จังหวัดปทุม 73000

²Division of Crop production Technology, Faculty of Science and Technology, Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom 73000

คำนำ

การรวมสารเคมี (chemical fumigation) เพื่อกำจัดแมลงศัตรูข้าวหนึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นวิธีที่สะดวกและตอบโจทย์อุตสาหกรรมข้าวที่เก็บและผลิตครัวลงมาก แม้ว่าคุณสมบัติทางเคมีในกลุ่มของสารเคมีเป็นก้าชสามารถถลายตัวได้อย่างรวดเร็วในสภาวะเปิดและไม่มีอันตรายต่อค้างหากใช้ในปริมาณที่กำหนด แต่สารดังกล่าวถูกยกเลิกการใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ภายใต้ข้อตกลง Montreal Protocol ในประเทศไทยพัฒนาแล้ว ส่วนประเทศไทยที่กำลังพัฒนาต้องถูกยกเลิกการใช้ในปี พ.ศ. 2558 ตามประกาศของกรมวิชาการเกษตร เนื่องจากส่งผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม (กรมวิชาการเกษตร, 2556)

เพื่อลดการใช้สารเคมีในการเก็บรักษาข้าวเปลือกระหว่างรอการจำหน่าย การใช้เทคโนโลยีการอบแห้งข้าวเปลือกด้วยเทคนิคฟลูอิดไดร์ฟภายในห้องอบจะมีคุณสมบัติคล้ายของไอล วิถีการถ่ายเทความร้อนและถ่ายเทน้ำละหัวของข้าวเปลือกภายในห้องอบจะมีคุณสมบัติคล้ายของไอล วิถีการถ่ายเทความร้อนและถ่ายเทน้ำละหัวของข้าวเปลือกและตัวกลางที่ใช้ในการอบแห้งได้อย่างทั่วถึงทั่งเมล็ด จึงสามารถควบคุมอุณหภูมิในการอบแห้งให้คงที่ที่อุณหภูมิสูงได้ เมื่อเบรี่บเปรี้ยบเทียบกับวิธีการอบแห้งวิธีการอื่น (Mujumdar and Devahastin, 2003) จากการที่สามารถใช้อุณหภูมิสูงในการอบแห้ง จึงทำให้อุณหภูมิของเมล็ดข้าวเปลือกมีค่าสูง ซึ่งอาจอยู่ในระดับที่สามารถฆ่าแมลงได้ทั้งหมดหากจะเวลาในการให้ความร้อนนานเพียงพอ

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นทำการศึกษาการควบคุมผู้เสื้อข้าวเปลือกซึ่งเป็นแมลงศัตรูข้าวที่สำคัญ ด้วยการอบแห้งโดยใช้เทคนิคฟลูอิดไดร์ฟแบบอากาศร้อนในช่วงอุณหภูมิสูง เพื่อลดปริมาณข้าวเสียหายในระหว่างการเก็บรักษาโดยไม่ใช้สารเคมี

อุปกรณ์และวิธีการ

ข้าวเปลือกสายพันธุ์ปุ่มธานี 80 ถูกใช้ในการทดลอง ตัวอย่างข้าวเปลือกทั้งหมดมาจากแปลงเพาะปลูกเดียวกัน ควบคุมโดยผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์วิจัยข้าวปุ่มธานีและไม่ผ่านการฉีดยาฆ่าแมลงตลอดระยะเวลาปลูก ภายหลังจากการเก็บเกี่ยว ข้าวเปลือกถูกแบ่งบรรจุในถุงพลาสติกสาม (polypropylene woven bag) และเก็บรักษาที่อุณหภูมิบาร์ยาก้าน 42 วัน ที่ระยะเวลาของการเก็บรักษาตั้งแต่ 4 วัน แต่ละตัวอย่างมีจำนวนผู้เสื้อข้าวเปลือกเริ่มต้นจำนวน 27.7 ถึง 34.3 ตัวต่อ กิโลกรัมแห้งของข้าวเปลือก จากนั้นทำการให้ความร้อนข้าวเปลือกด้วยเครื่องอบแห้งแบบฟลูอิดไดร์ฟ โดยเครื่องอบแห้งประกอบไปด้วย ชุดลดความร้อนขนาด 12 kW ควบคุมอุณหภูมิโดย proportional integral derivative หรือ PID controller ที่มีความแม่นยำ $\pm 1^\circ\text{C}$ ห้องอบแห้งแต่ละทรงกระบอกเส้นผ่าศูนย์กลาง 20 cm พัดลมแบบใบพัดโค้งหลังทำงานด้วย มอเตอร์ขนาด 1.5 kW ดังที่แสดงใน Figure 1 อุณหภูมิและเวลาในการให้ความร้อนใช้สภาวะการอบแห้งที่เหมาะสมตามวิธีการของ Soponronnarit and Prachayawarakorn (1994) ที่อุณหภูมิ 100 130 และ 150°C เป็นระยะเวลา 6 4 และ 2.5 นาทีตามลำดับ ทำการเบรี่บเทียบจำนวนผู้เสื้อข้าวเปลือกกับตัวอย่างควบคุมที่ไม่ผ่านกระบวนการให้ความร้อนและตัวอย่างข้าวเปลือกที่ผ่านกระบวนการด้วยเมทิลไบรามิด (MB) มีสูตรทางเคมี CH_3Br ปริมาณ 32 g/cubic meter เป็นระยะเวลา 24 ชั่วโมง โดยบริษัท Intertek testing service (Thailand) LTD. จากนั้นแยกเก็บรักษาข้าวเปลือกแต่ละตัวอย่างลงในถุงพลาสติก สามปิดสนิทที่สภาวะบรรยายกาศเป็นระยะเวลา 3 เดือน (วิเคราะห์จำนวนผู้เสื้อข้าวเปลือก จำนวน 3 ชั้นๆ กๆ เดือน)

ผล

Table 1 แสดงอุณหภูมิของเมล็ดข้าวเปลือกระหว่างการอบแห้งที่อุณหภูมิ 100 130 และ 150°C เป็นระยะเวลา 6 4 และ 2.5 นาทีตามลำดับ พ布ว่าอุณหภูมิของเมล็ดข้าวเปลือกระหว่างการอบแห้งที่อุณหภูมิ 100°C มีค่า 68.9°C ส่วนอุณหภูมิของเมล็ดข้าวระหว่างการอบแห้งที่อุณหภูมิอื่นๆ นั้นมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นตามอุณหภูมิในการอบแห้งที่เพิ่มสูงขึ้น

ตัวอย่างข้าวเปลือกในทุกทรัพยากรสูตรเมล็ดมีจำนวนผู้เสื้อข้าวเปลือกเริ่มต้นอยู่ในช่วง 27.7 ถึง 34.3 ตัวต่อ กิโลกรัมแห้งของข้าวเปลือก เมื่อระยะเวลาการเก็บรักษาเพิ่มมากขึ้น จำนวนผู้เสื้อของตัวอย่างข้าวเปลือกควบคุมที่ไม่ผ่านกระบวนการให้ความร้อนมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็น 103.7 ตัวต่อ กิโลกรัมแห้งของข้าวเปลือกในเดือนที่ 1 และ 204.7 ตัวต่อ กิโลกรัมแห้งของข้าวเปลือกในเดือนที่ 3 หรือคิดเป็น 7.4 เท่า เมื่อเบรี่บเทียบกับตัวอย่างข้าวเปลือกควบคุมที่ระยะเวลาเริ่มต้น ดังที่แสดงใน Figure 2 การรวมข้าวเปลือกด้วยเมทิลไบรามิดสามารถควบคุมการเกิด การเจริญเติบโต และการขยายพันธุ์ของผู้เสื้อได้ทั้งหมด ทำให้ไม่พบผู้เสื้อข้าวเปลือกในทุกช่วงระยะเวลาการเก็บรักษา สำหรับการใช้เทคนิคฟลูอิดไดร์ฟในการควบคุมจำนวนผู้เสื้อข้าวเปลือกพบว่า จำนวนผู้เสื้อของตัวอย่างที่ผ่านการอบแห้งที่อุณหภูมิ 100°C ยังคงมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาใน

การเก็บรักษา อย่างไรก็ตาม เมื่อคุณภาพที่ใช้ในการอบแห้งเพิ่มสูงขึ้น จำนวนผีเสื้อข้าวเปลือกจะมีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่คุณภาพอบแห้ง 150°C

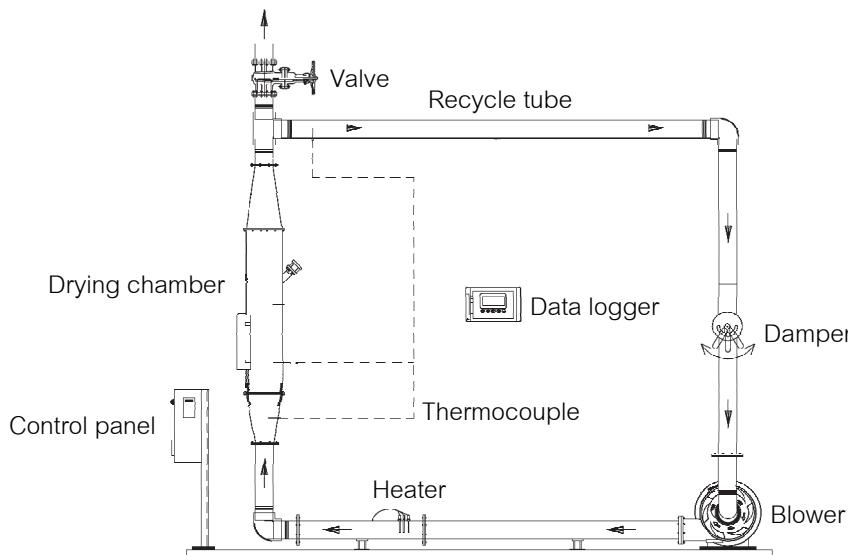

Figure 1 Drying system diagram

Table 1 Grain temperature of paddy during drying

Drying media	Drying temperature ($^{\circ}\text{C}$)	Drying time (min)	Grain temperature ($^{\circ}\text{C}$)
Hot air	100	6.0	68.9
	130	4.0	81.1
	150	2.5	88.5

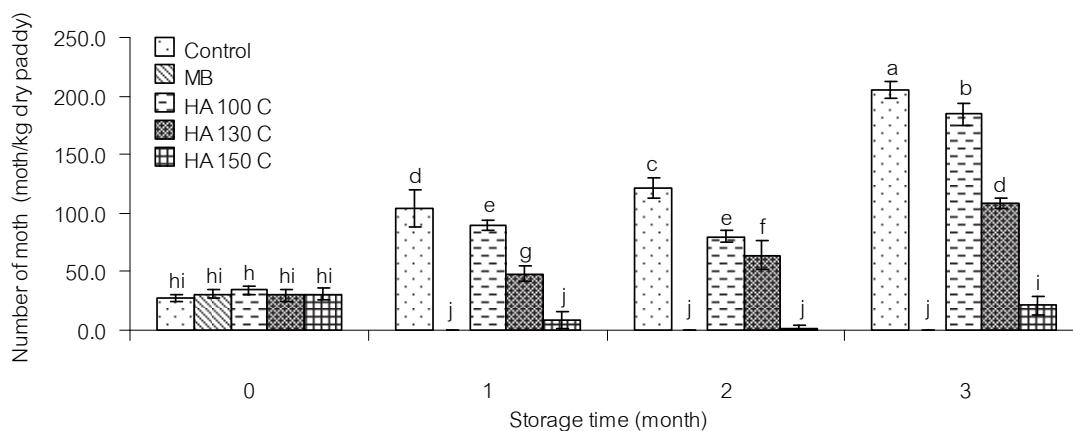

Figure 2 Number of moth at various treatment conditions and storage times

วิจารณ์ผล

การเพิ่มขึ้นของผีเสื้อข้าวเปลือกของข้าวเปลือกในตัวอย่างควบคุม เกิดจากผีเสื้อที่ติดตัวไว้ในเมล็ดเพื่อใช้ในการเจริญเติบโต และตัวเติมวัยจะเจาะเมล็ดเพื่อออกมาระหว่างไข่ที่บริเวณผิวของเมล็ดต่อไป ทำให้เมล็ดข้าวเสียหายเป็นรูและเกิดโพรงขึ้น แล้วงานวิจัยที่ผ่านมาได้พิสูจน์แล้วว่า กระบวนการทางความร้อนสามารถฆ่าแมลงศัตรูข้าวได้ แต่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการฆ่าแมลงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการ คุณภาพ และระยะเวลาในการให้ความร้อน Mourier and

Poulsen (2000) ได้ทำการศึกษาเทคโนโลยีการใช้อุณหภูมิสูง ระยะเวลาสั้น (High temperature/short time) ในกระบวนการแห้งแบบตู้อบ ข้าวด้วยเครื่องอบแห้งแบบถังทรงกระบอกหมุน พบว่าอุณหภูมิและระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้อุณหภูมิสูง 350°C นาน 6 วินาที และหากต้องการลดเวลาที่ใช้อุณหภูมิสูง 450°C นาน 19 วินาที ซึ่งภายหลังจากการให้ความร้อน อัตราการออกของเมล็ดข้าวมีค่าลดลง เมล็ดข้าวภายหลังจากการให้ความร้อนด้วยวิธีนี้จะไม่เหมาะที่ใช้เป็นเมล็ดพันธุ์แต่สามารถนำไปบริโภคหรือใช้เป็นอาหารสัตว์ได้ Beckett et al. (1998) ได้ทำการศึกษาการใช้ความร้อนในการแห้งแบบตู้อบ ข้าวในช่วงอุณหภูมิต่ำ พบว่าหากใช้อุณหภูมิในการให้ความร้อนที่ 45°C เพื่อควบคุมแมลงศัตรูข้าว จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการให้ความร้อนนานถึง 114 ชั่วโมง จึงสามารถแห้งแบบตู้อบได้ รายงานของ Soponronnarit and Prachayawarakorn (1994) ยังไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการควบคุมแมลงผีเสื้อข้าวเปลือกแทนที่วิธีการรวมด้วยเมทิลบอร์ไมด์ เนื่องจากระยะเวลาในการให้ความร้อนยังไม่นานเพียงพอ อย่างไรก็ตาม การอบแห้งด้วยเทคนิคฟลูอิดไดร์เซชันอุณหภูมิสูง 150°C นาน 2.5 นาที สามารถลดจำนวนแมลงผีเสื้อข้าวเปลือกในระหว่างการเก็บรักษาที่ระยะเวลาต่างๆ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุมและตัวอย่างที่ผ่านการให้ความร้อนที่อุณหภูมิต่างกัน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างควบคุมและตัวอย่างที่ผ่านการให้ความร้อนที่อุณหภูมิสูง 150°C (Taweerattanapanish et al., 1999) การปรับเปลี่ยนตัวกลางที่ใช้ในการอบแห้ง เป็นอาการครัวชนิดน้ำ หรือ ไอน้ำร้อนยอดยิ่ง (Rattanamechaikul et al., 2014) จะเป็นทางเลือกในการเพิ่มประสิทธิภาพการควบคุมแมลงผีเสื้อข้าวเปลือก เนื่องจากการใช้ตัวกลางดังกล่าวจะเกิดการควบแน่นของไอน้ำขึ้นในช่วงแรกของการอบแห้ง จากการที่อุณหภูมิของเมล็ดข้าวมีค่าต่ำกว่าอุณหภูมิจุดน้ำค้างของอาการครัวชนิดน้ำ หรือต่ำกว่าอุณหภูมิควบแน่นของไอน้ำร้อนยอดยิ่ง เมื่อมีการควบแน่นอุณหภูมิของเมล็ดข้าวจะมีค่าสูงขึ้นอย่างมากจากการพยายามลดงานความร้อนแห้งของไอน้ำ ดังนั้นที่อุณหภูมิและระยะเวลาในการอบแห้งเดียวกัน อุณหภูมิของเมล็ดข้าวในระหว่างการให้ความร้อนด้วยอาการครัวชนิดน้ำ หรือไอน้ำร้อนยอดยิ่ง จะมีค่าสูงกว่าการใช้ออาการครัวชนิดน้ำในการให้ความร้อน

สรุป

ในขอบเขตของสภาวะการอบแห้งที่ได้ทำการศึกษา ยังไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อควบคุมแมลงผีเสื้อข้าวเปลือกแทนที่วิธีการรวมด้วยเมทิลบอร์ไมด์ได้ อย่างไรก็ตามการอบแห้งด้วยเทคนิคฟลูอิดไดร์เซชันที่อุณหภูมิ 150°C นาน 2.5 นาที สามารถลดจำนวนแมลงผีเสื้อข้าวเปลือกในระหว่างการเก็บรักษาที่ระยะเวลาต่างๆ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณกองทุนวิจัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ที่สนับสนุนอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ในการทำวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตร. 2556. ลด ละ เลิก เมทิลบอร์ไมด์. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา: it.doa.go.th/pibai/pibai/n11/v_11-sep/ceaksong.html (5 ธันวาคม 2556).
- Beckett, S.J., R. Morton and J.A. Darby. 1998. The mortality of *Rhyzopertha dominica* (F.) (Coleoptera : Bostrichidae) and *Sitophilus oryzae* (L.) (Coleoptera : Curculionidae) at moderate temperature. Journal of Stored Products Research 34 (4): 363-376.
- Mujumdar, S. and S. Devahastin. 2003. Applications for fluidized bed drying. In: Handbook of fluidization and fluid-particle systems. W.C. Yang (Ed.). Taylor & Francis Group LLC., New York. Chapter 18.
- Mourier, H. and K.P. Poulsen. 2000. Control of insects and mites in grain using a high temperature/short time (HTST) technique. Journal of Stored Products Research 36 (3): 309-318.
- Taweerattanapanish, A., S. Soponronnarit, S. Wetchakama, N. Kongseri and S. Wongpiyachon. 1999. Effects of drying on head rice yield using fluidization technique. Drying Technology 17(1&2): 345-353.
- Soponronnarit, S. and S. Prachayawarakorn. 1994. Optimum strategy for fluidized bed paddy drying. Drying Technology 12: 1667-1686.
- Rattanamechaikul, C., S. Soponronnarit, S. Prachayawarakorn. 2014. Glycemic response to brown rice treated by different drying media. Journal of Food Engineering 122: 48-55.